

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

*Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy
Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng Thứ tư, ngày 17/08/2022.*

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 979

“NƯƠNG VÀO CÁI GIẢ ĐỂ TU CÁI THẬT”

Cái gì là giả? Thân này của chúng ta là giả, Phật pháp cũng là giả. Chúng ta phải mượn nhờ thân, mượn nhờ Phật pháp để chúng ta tu tự thánh thanh tịnh của chúng ta. Trong “*Kinh Kim Cang*” Phật đã nói: “*Nhất thiết hữu vi pháp như mộng huyễn bào ảnh*”. “*Hữu vi*” là những thứ có hình tướng, có tên gọi. Tất cả những thứ có hình tướng, có tên gọi đều là giả, đều giống như giấc mộng, giống như ánh chớp, giống như bọt nước không phải là thật. Chúng ta mượn nhờ cái giả để chúng ta tu cái chân thật. Cái chân thật chính là tự tánh thanh tịnh của chúng ta.

Phần nhiều người thế gian dính mắc, lo tu cái không thật. Họ muốn tu pháp chuyên đổi, phục hồi tế bào gốc để giúp họ không bị bệnh, không già thậm chí không chết. Một số người cho rằng từ ngày luyện pháp đó họ niệm Phật rất an lạc. Đó là sự nhầm lẫn nghiêm trọng! Chúng ta là người học Phật, những lời Kinh Phật nói chúng ta chỉ mượn dùng. Điều này giống như chúng ta dùng chiếc thuyền để qua sông, khi qua sông rồi thì chúng ta để lại chiếc thuyền đó. Quy luật Sinh – Lão – Bệnh – Tử, ái biệt ly khổ, oán tăng hội khổ, ngũ ấm xí thành khổ không ai có thể thay đổi được. Nhiều người vẫn lén lút luyện những pháp giúp họ không già, không bệnh, không chết.

Đầu năm, nhiều người cũng lén lút đi cúng Quý Thần vì họ cho rằng làm như vậy sẽ được tăng phước, tăng thọ, bình an, mạnh giỏi. Họ làm với tâm lý là làm cho chắc, có còn hơn không! Đó là do chúng ta không có niềm tin vững vàng. Người xưa đã nói: “*Người phước ở đất phước*”, “*Nhất ẩm, nhất trắc mạc phi tiền định*”. Một bữa ăn, một ngụm nước đều do phước trong mạng đã định. Giàu sang, khỏe mạnh, sống lâu đều do phước trong vận mạng. Hàng ngày, chúng ta phải tích công bồi đức, tích phước, tiếc phước, bồi phước. Chúng ta không làm theo người thế gian là đi cần khăn, van xin.

Có người tu hành niệm Phật, nghe pháp của Hòa Thượng gần mười năm nhưng họ bỏ niệm Phật, bỏ nghe pháp Hòa Thượng, bỏ Phật pháp Đại Thừa. Họ cho rằng không có Phật pháp Đại Thừa, không có Phật A Di Đà. Họ tin theo những tôn giáo mới xuất hiện. Họ luyện pháp để không già không bệnh, pháp chuyển đổi tế bào gốc. Cơ quan nhà nước đã quản lý việc này chặt chẽ nhưng những phương pháp này vẫn tồn tại, phát triển do những người học Phật vẫn truyền nhau trong đạo tràng, trong nhóm của mình.

Phật là bậc đại trí tuệ, chúng ta không nỗ lực học, làm theo Ngài mà chúng ta nghe những tà tư, tà kiến. Những người ồn ào, tâm ý xao động nhất lại là những người học Phật. Người học Phật chân chính biết rằng: *“Thế gian vô thường, cõi nước là không an”*, Sinh – Lão – Bệnh – Tử là chắc thật nên chúng ta phải mượn cái vô thường để tu cái chân thường. Có những người thế gian, họ cũng đã làm những việc lưu danh thiên cổ: *“Sống bám đá, chết hóa đá biến thành bất tử”*. Chúng ta mượn cái vô thường để tu cái vô thường thì kết quả vẫn là vô thường!

Có người hỏi tôi, họ có nên gạn gỏi, học tập một người biết về quá khứ và vị lai không. Tôi nói những người như vậy thì họ phải tránh càng xa càng tốt. Nếu người nào nói họ chứng đắc thì đó là Ma. Khi Phật Bồ Tát bị lộ thân phận thì các Ngài sẽ liền đi khỏi. Các Ngài không muốn người thế gian chiêm ngưỡng, cúng dường. Người nào họ tự nhận họ chứng Thánh thì chắc chắn họ là Ma. Chúng ta quan sát thì sẽ dễ dàng nhận thấy, họ có còn tham, sân, si, vẫn chìm đắm trong *“tự tư tự lợi”*, *“danh vọng lợi dưỡng”* không! Phật Bồ Tát, những người tu hành chân thật tích cực viễn ly những tập khí phiền não này. Ma và đồ chúng của Ma thì không xa lìa những tập khí này mà còn đắm nhiễm trong đó.

Trước đây, tôi thăm một người tu hành nhiều năm, họ được coi là người đã xa lìa thế tục. Tôi rất ngạc nhiên khi trong nhà của họ vẫn sử dụng những tiện nghi rất sang trọng. Hòa Thượng nói: *“Chúng ta phải mượn nhờ cái giả để tu cái thật”*. Chúng ta đừng mượn nhờ cái giả để tu cái giả, cố gắng vun đắp cho cái giả. Một người nội tâm trống rỗng thì họ cố gắng cho những thứ bên ngoài để che dấu sự trống rỗng của nội tâm. Người trong nội tâm tràn đầy pháp hỷ thì họ không cần cái bên ngoài. Người thế gian gọi là: *“Thùng rỗng kêu to”*. Một chiếc thùng đầy khi gõ vào thì phát ra âm thanh rất nhỏ.

Con người đến thế gian không ai thoát được định luật vô thường, Sinh – Lão – Bệnh – Tử. Lớn như quả địa cầu vẫn nằm trong định luật Thành – Trụ - Hoại – Không. Chúng ta không có sự chuẩn bị một cách rõ ràng cho cái chết. Chúng ta biết chắc mình sẽ chết nhưng

chúng ta nghĩ rằng không phải là ngày mai, tuần sau, tháng sau, năm sau nên chúng ta không có sự chuẩn bị. Hòa Thượng đã chuẩn bị sẵn sàng cho cái chết. Ngài còn sống một ngày ở thế gian thì tận lực hy sinh phụng hiến, đến giờ đi thì Ngài vui vẻ ra đi.

Mấy năm trước, sau khi bác sĩ khám cho tôi, họ nói: “*Thầy có sao không? Thầy có biết mình sắp chết không?*”. Tôi trả lời một cách thân nhiên: “*Tôi biết rồi! Tôi đã chuẩn bị từ lâu rồi!*”. Bác sĩ ngạc nhiên vì tôi có thái độ không sợ hãi. Hầu hết mọi người sẽ cần cầu, van xin bác sĩ để hỏi về phương pháp điều trị. Trước đó, tôi đang ở nước ngoài, tôi phải trở về Việt Nam nhanh vì tôi sợ mất ở nước ngoài thì mọi người sẽ tổn kém.

Nhiều người hỏi Hòa Thượng vì sao Ngài có thân tướng khỏe mạnh như vậy. Hòa Thượng trả lời rất đơn giản là chỉ cần ăn chay, giữ tâm thanh tịnh. Họ cho rằng Ngài phải luyện một pháp rất đặc biệt, họ không biết rằng ăn chay, giữ tâm thanh tịnh chính là công phu cao cấp. Họ nói pháp này không già, không bệnh vậy thì tổ sư của họ có sống đến 150 tuổi, 180 tuổi để ngồi đó vuốt râu không? Chúng ta đừng bị người khác lừa gạt, chúng ta chạy theo họ thì chúng ta thật đáng thương!

Chúng ta phải tranh thủ thời gian sống ở thế gian để hy sinh phụng hiến, làm lợi ích cho thế nhân. Có người đã nói: “*Cảm ơn đời mỗi sớm mai thức dậy. Ta có thêm ngày mới để yêu thương!*”. Đó là tâm cảnh rất thoải mái, nhẹ nhàng, xem thường đi cái già, cái bệnh, cái chết. Sớm mai thức dậy chúng ta thấy mình còn sống thì chúng ta hãy cảm ơn cuộc đời vì chúng ta có thêm một ngày để hy sinh phụng hiến, bao dung, yêu thương tất cả mọi người.

Hòa Thượng nói: “***Chúng ta mượn giả tu thật. Thân này là giả. Phật pháp cũng là giả. Chúng ta mượn Phật pháp để tu cái chân tánh. Việc này chúng ta nhất định phải tường tận!***”. Chúng ta học Phật, chúng ta phải hiểu rõ “*vô thường*” và “*chân thường*”. Chúng ta biết đó là vô thường thì chúng ta mượn nhờ cái vô thường để tu cái chân thường. Nhiều người vẫn cố gắng bám víu, chạy theo luyện những pháp khỏe mạnh, sống lâu mà họ từ bỏ những pháp có thể giúp họ đạt đến chân thường.

Hòa Thượng nói: “***Chân tướng sự thật là thế gian này không có thứ nào là của chúng ta. Ngay đến thân thể này cũng không phải của chúng ta. Chúng ta tử mị mà nghĩ tưởng xem, khi chúng ta đi ngủ, chúng ta ngủ mê rồi thì thân thể này còn của chúng ta không?***”. Khi chúng ta ngủ chúng ta không thể mang theo tiền tài, danh vọng, địa vị. Chúng ta đi vào cõi chết thì chúng ta càng không mang theo được bất cứ thứ gì. Chúng ta nằm mộng thì chúng ta cũng đã quên đi thân xác của mình. Ngay thân thể này đã không phải của mình,

huống hồ gì là vật ngoài thân. Nhà đẹp, xe sang, danh vọng địa vị cao thì chúng ta cũng không mang đi được!

Hòa Thượng nói: **“Ngay khi chúng ta nằm mộng thân chúng cũng không mang đi được vậy thì chúng ta có thể mang theo cái gì! Thân này, sinh không mang đến, chết cũng không mang đi vậy mà chúng ta vì nó để tạo nghiệp vậy thì chúng ta quá thiệt thòi rồi!”**. Chúng ta phản tỉnh, chúng ta có đang vì thân này tạo nghiệp không?

Hòa Thượng nói: **“Người giác ngộ, họ biết được thân này là công cụ để liễu thoát sinh tử, đoạn được phiền não, đoạn tất cả tập khí xấu ác”**. Người giác ngộ, họ không cho rằng thân này là chính mình. Họ biết rằng, thân này là công cụ để họ đoạn phiền não, liễu thoát sinh tử, thành Phật. Họ biết được điều này thì chắc chắn họ không vì thân này tạo nghiệp. Chúng ta không biết được điều này, nên ngày ngày chúng ta tạo nghiệp, Thân chúng ta thì Sát – Đạo – Dâm; Miệng thì nói dối, nói lừa dối chiều, nói lời hung ác và nói lời thù dật; Ý thì tham, sân, si.

Hòa Thượng nói: **“Nhà Phật nói: “Mượn giả tu thật”. Chúng ta phải bảo dưỡng thân thể này tốt để dùng thân thể này tu tập, tích công bồi đức, hy sinh phụng hiến”**. Chúng ta bảo dưỡng thân nghĩa là chúng ta ăn đủ no, mặc đủ ấm không để thân bị bệnh khổ. Chúng ta giữ thân có đủ năng lượng để làm những việc cần làm.

Chúng ta ngộ nhận thân là thật, nên chúng ta dùng mọi cách vun vén cho thân. Chúng ta không hiểu thấu nên khi thân già, bệnh, chết thì chúng ta sợ hãi. Nếu chúng ta biết rõ, chúng ta không thể thoát khỏi Sinh – Lão – Bệnh – Tử thì chúng ta sẽ không còn sợ hãi. Chúng ta không biết cách “mượn giả tu thật” mà chúng ta “lấy giả tu giả” cuối cùng vẫn là giả. Cả cuộc đời chúng ta tranh giành, đoạt lợi để vun vén cho bản thân đến khi chúng ta phải ra đi thì tiền tài, danh vọng chúng ta không mang đi được. Con người khổ đau vì không nhìn thấu, nhiều người quá nhiều tiền của khi phải chết họ tiếc nuối nên họ đi một cách vô cùng đau khổ!

Hòa Thượng không có quyền sở hữu nên khi ra đi Ngài không phải viết di chúc. Hòa Thượng nhìn thấu được sự việc, sự vật. Ngài biết thân này sinh không mang đến, chết không mang đi huống hồ những vật ngoài thân, tiền tài, danh vọng, địa vị càng không mang theo được. Hòa Thượng thí dụ khi chúng ta đi ngủ, chúng ta ở trong giấc mộng, chúng ta cũng không thể mang theo được thân. Nhiều lần chúng ta đang ngủ mà chúng ta giật mình thức dậy, chúng ta không biết mình đang ở đâu!

Hòa Thượng nói: “***Thân này là giả, Phật pháp cũng là giả. Giả chính là giả danh, giả tướng***”. Chúng ta nhìn thấy tượng Phật A Di Đà, tượng Tây Phương Tam Thánh là để khơi dậy, đánh thức Phật tánh trong chúng ta. Hòa Thượng nói: “***Chư Phật Bồ Tát cao minh nên Ngài xây dựng nên rất nhiều danh tướng khác nhau. Mục đích của Phật là để chúng ta đừng ngộ nhận vào những giả danh, giả tướng này mà chúng ta nhận ra được chân tướng***”. Các Ngài xây dựng nên rất nhiều tên gọi khác nhau để chúng ta đừng chấp vào đó.

Hòa Thượng nhắc chúng ta: “***Chúng ta phải nương vào cái giả để tu cái thật***”. Thân này là giả, mọi thứ xung quanh chúng ta là giả. Chúng ta phải biết mượn nhờ những cái giả này để tu cái thật. Chúng ta tổ chức “*Lễ tri ân Cha Mẹ*” rất long trọng để khơi dậy tâm hiếu của tất cả chúng sanh. Khi tổ chức xong chương trình thì chúng ta phải quay lại tu tập để chúng ta dẹp bỏ những phiền não, tập khí đang chướng ngại sự giải thoát của mình. Chúng ta không dính vào cái giả. Nhiều người dính vào cái giả, thậm chí vì cái giả mà phiền não trùng trùng. Thân là giả, mọi thứ xung quanh chúng ta là giả nhưng nếu không có cái giả này chúng ta không thể tu cái thật. Thân này là vô thường nhưng chúng ta mượn cái vô thường này để tu cái chân thường!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!